

145

קייץ ועשן

מאת
טנסי
ויליאמס

תרגום: עידו ריקלין, בימוי: אופירה הניג, תפאורה: אלי סיני,
תלבושות: דידי גולן, עריכה מוסיקלית: יעקב גלעד, תאורה: נועה לב.

אשתתפים:

(לפי סדר הא"ב)

אירית אילת

אלי אליוביץ'

אסף אשתר

רוני בליץ

שידי גולן

רבקה גור

רמי הויברגר

אפי טרדונסקי

מרגלית סטנדר

אריאל פורמן

אביטל פסטרנק

ענת צדקוני

גדעון שמר

התיאטרון העירוני באר-שבע

הנהלה ציבורית

פרופ' דן מאירשטיין – יו"ר ההנהלה,
ריימונד אברג'יל, ד"ר מרינה וולפסון, משה
זילברמן, אהרון ידלון, שרה ליסובסקי,
מרגלית סטנדר, רפי פרידמן,
ד"ר ניסים קזז, פרופ' ברכה רגר

מנהל התיאטרון

גדי רול

מנהל אדמיניסטרטיבי

יהודה עינן

חשב התיאטרון

יצחק אביתר

מינהלה

מזכירת התיאטרון – נעמי אלטר

מנהלת מכירות – דפנה הורביץ

יחסי ציבור – דליה רוזנפלד

מדור שכתב – ענת זיו/קרול בן-יוסף

מנהלת מח' מנויים וקופה – ליאורה אורן

קופאיות – צביה רוט, איילת סיבוני

כתבנית – אמירה אגם

מנהלת חשבונות – יהודית שמש

מנהל יצור – יואב מהרבני

מנהל טכני – אבי קובני

מנהלי הצגות – שלמה לסרי, איציק קריספין

אחזקת בנין ותפאורה – אושרי אורנשטיין

שליחה – יפעת כהן

צוות טכני

מרק פבונר, אופיר ספיר, אריה לוצ'טו,

מוטי ברהום, יורם אלי, אורן חזן.

מנהל במה ראשי – משה הראל

מנהל במה – יוספי אלי, אלי עטיה

חשמלאים – יצחק זאדה, מריו לרמן, שמואל

מור, שמעון זרחי, חיים ברקוביץ, דוד כהן

סאונד – דרור כץ, חי כהן

מחסן תלבושות – ציונה לוי

מלבישות – סוזי כהן, אילנה כהן

פאנית – ראיסה פודולובה

מתפרה – אנה איסקוס

מנהלים בעבר
גרי בילו – מייסד ומנהל התיאטרון
1973–1981
ציפי פינס – מנהלת התיאטרון
1981–1993

התיאטרון פועל בסיועם הכספי של: משרד החינוך והתרבות ועיריית באר שבע.
התיאטרון העירוני באר-שבע, שד' זלמן שזר, תל. הקופה: 07-238278 פקס: 07-237705

התיאטרון העירוני באר-שבע

מאת: טנסי ויליאמס

תרגום: עידו ריקלין בימוי: אופירה הניג

תפאורה: אלי סיני תלבושות: דידי גולן

עריכה מוסיקלית: יעקב גלעד תאורה: נועה לב

משתתפים

(לפי סדר הופעתם):

ג'ון ביוקנן ג'וניור
רמי הויברגר

דוקטור ביוקנן
אריאל פורמן

הכומר ויינמילר
גדעון שמר

גב' ויינמילר
רבקה גור

אלמה ויינמילר
שירי גולן

רוזה גונזאלס
אירית אילת

נלי יואל
אביטל פסטרנק

רוזמרי
ענת צדקוני

מר ורנון
אפי טרדונסקי

רוג'ר דורמוס
אלי אליוביץ

גב' באסט
מרגלית סטנדר

מר קראמר/דאסטי
אסף אשתר

פאפא גונזאלס
רוני בליץ

קויץ ועשן

תאריך ההצגה הראשונה: 11.12.93. משך ההצגה: כשעתיים ורבע כולל הפסקה.

מנהל ייצור: יואב מהרבני מנהל טכני: אבי קובני

מנהל הצגה: שלמה לסרי מנהל במה: אלי יוספי סאונד: דרור כץ

תפעול הצגה: שמואל מור רקויזיטור: מוטי ברהום

אסיסטנטית למעצבת תלבושות: דליה פן

עיצוב גרפי: סטודיו רותי קנטור הפקת דפוס: נתיב הפקות

צילומים: הרמתי, דורית רדט **בנית תפאורה:** אגף 5

תפירת תלבושות נשים: אנה איסקוס

תפירת תלבושות גברים: אופנת פריז **כובעים:** סופיה בך

הפקה ועריכת תוכניה: דליה רזנפלד

התיאטרון מודה ל:

נגה יתומי-רביב - על הסיוע שהגישו. שאול רחמים משטיחי ראובן ב"ש - על התרומה הנאה. שי נשר, רוני הפקות עבור השאלת הציוד. ארכיון לתיאטרון ע"ש ישראל גור, ירושלים. ראובן גרוזובסקי, נחלת בנימין 27 ת"א - השאלת המשקפיים.

"נולדתי זקן, לא היו לי נעורים כיון שנעורי היו מלאי סבל ונעורים שכאלה, כמותם כחוסר נעורים. חיי לא היו גן של שושנים ומחזותי כתובים באותה רוח". המחזאי והמספר טנסי ויליאמס (שמו האמיתי היה תומס לאנייר ויליאמס) נולד בארצות הברית בקולומבוס-מיסיסיפי ב-26 במרץ 1911, שם התגוררה המשפחה עם הורי אמו, שנים אלה היו לו מאושרות מאוד. בהיותו כבן 12 עברה משפחתו לסנט-לואיס-מיסורי, שם עבד אביו כסוכן-נוסע בבית-חרושת לנעליים.

ילדותו בסנט-לואיס לא היתה קלה. הוא לא התקבל ע"י

חברת הילדים שלעגו לו על מימיו הפיזיים, על רכרוכיותו ועל כך שלא ידע לקחת חלק במשחקי הכדור שלהם. ילדות מנוכרת זו הביאה אותו לידי הסתגרות בתוך עצמו והאדם היחיד שחש קרבה אליו היתה רוז, אחותו. תקופה זו, לדבריו, הביאה אותו לכתוב בבגרותו על אנשים בודדים לכודים ע"י הנסיבות. הדירה השכורה והאפלה בה התגוררו בתקופה זו היוותה את הבסיס לתפאורה של "ביבר הזכוכית" ודמויות האם והאחות שבמחזה הן אלה של אמו ואחותו. בשנת 1931 החל ללמוד באוניברסיטת מיסורי ושמ, בשל מבטאו הדרומי הבולט, קבל את השם טנסי, בו הוא השתמש מאז כשמו האמיתי. לאחר שנתיים נשר מהקולג' וקבל משרת פקיד בחברה לייצור נעליים בה עבד אביו. על שתי שנות עבודתו שם הוא אמר "עיניו בלתי ניתן לתיאור". הוא היה קם ב-6 לפנות בוקר לעבודה, מדי ערב היה מצטייד בסיגריות וקפה חזק והיה הולך לחדרו שם היה כותב עד ארבע לפנות בוקר. סדר יום זה נמשך שנתיים והסתיים בהתמוטטות עצבים.

לאחר שנת החלמה בבית סבו וסבתו בממפיס, חזר ויליאמס לסנט-לואיס, עדיין נחוש בדעתו להיות סופר. ב-1936 הוא נכנס לאוניברסיטת וושינגטון ומנצל כל רגע פנוי לכתובה, הוא כותב הרבה שירים וסיפורים קצרים שחלק מהם פורסמו. הוא עוזב את אוניברסיטת וושינגטון לטובת אוניברסיטת איובה, בה הוא משלים ב-1938 את לימודי התואר הראשון בדרימה ומריח לחמו כמלצר.

במשך הפסקה זו כתב שני מחזות באורך מלא שבוצעו ע"י קבוצת תיאטרון בסנט-לואיס. הראשון היה הצלחה, השני כשלון.

ב-1940 קיבל את מילגת רוקפלר וכתב את "מלחמת המלאכים" שבוצע ע"י ה-Theatre Guild בסוף אותה שנה. "אני סבור שאין עוד מישהו שכתב לתיאטרון עם כ"כ מעט ידע מוקדם עליו כמוני" אמר על אותה תקופה, "אף פעם לא הייתי מאחורי הקלעים ולא ראיתי יותר משתיים, שלוש הפקות מקצועיות..."

כאשר הורד המחזה בבוסטון עוד בתקופת החזרות, החליט ויליאמס שהקריירה שלו נסתיימה. מיד אחר-כך נקרא לשרת בצבא אך נדחה משום לבו החלש. בנוסף התפתח קאטארקט בעינו השמאלית והוא עבר ניתוח ראשון בסדרה של ארבעה ניתוחים שנדרשו מיד לתיקון ראייתו. הוא נשאר חסר פרוטה. במשך זמן מה התגורר בניו-אורליאנס - לואיזיאנה כשהוא ממשכן את כל רכושו לבד ממכונת הכתיבה. לאחר מכן חזר לניו-יורק ומשתכר למחייתו כנער מעלית בלילות, כמלצר וכמקריא שירים ברובע האמנים שבגריניץ' וילג'. במשך כל התקופה המשיך לכתוב "לא משום התקווה לחיות

מזה, אלא משום שלא מצאתי שום אמצעים אחרים לבטא את הדברים שהיו ראויים לביטוי, לדעתי".

בתקופה זו כתב עם דונלד וינדהם את "נגעת בי" – מחזה שבוסס על סיפור קצר של ד.ה. לורנס. המחזה הופק רק בסוף 1945 ולא היה להצלחה. ויליאמס עבד כסדרן בתיאטרון בברודוויי במשכורת של \$17 לשבוע כאשר הוצעה לו משרת תסריטאי בהוליבוד תמורת \$250 לשבוע. לאחר שלא עמד בשתי משימותיו הראשונות בהוליבוד, יעצו לו מעסיקיו לא לחזור לעבודה. הם שלמו לו משכורתו לששה חודשים וויליאמס בילה את שארית זמנו בהוליבוד בכתיבת "ביבר הזכוכית". מאז שהועלה המחזה ב-1945 בניו-יורק לא ירד ויליאמס מפסגת ההצלחה במשך שנים רבות, הוא הוכר והתפרסם כאחד מחשובי המחזאים האמריקניים.

בין מחזותיו הידועים ביותר: חשמלית ושמה תשוקה (1947), השושנה המקועקעת (1951), חתולה על גג פח לוהט (1955), ציפור הנעורים המתוקה (1959), ליל האיגואנה (1961) ועוד. מחזותיו זיכו אותו בפרסים שונים. בנייהם קיבל פעמיים את פרס "פוליצר". כמה ממחזותיו צולמו לסרטים עפ"י תסריטיו שלו.

מ ת ו ך א ד ם ל א ד ם

מאת טנסי ויליאמס

"ראיתי פעם חבורה של ילדות קטנות, מקושטות ומחופשות כולן בשמלות נשף ישנות, בכובעים עם נוצות, ובנעליים על עקבים גבוהים, משחקות על המדרכה במפגש של גבירות חברה מעודנות, ועושות זאת תוך חיקוי מושלם. אבל ילדה אחת כעסה על אי תשומת הלב של הילדות האחרות להופעתה המלבבת, לאחר שהן היו שקועות לגמרי בהופעתן שלהן עצמן. היא הושיטה את זרועותיה הקטנות והרוות לשמיים, מתחה את צווארה הרוח, זרקה את ראשה לאחור וזעקה לשמיים הריקים והחרשים ולחברותיה האטומות "הביטו בי, הביטו בי, הביטו!" פתאום היא איבדה, בשל העקבים הגבוהים, את שיווי המשקל ונפלה על המדרכה, כשהיא מסתבכת והולכת במשי הוורוד והלבן במתפלש באדמה – ועדיין איש לא שם לב אליה. יפליא אותי מאד, אם ילדה זאת איננה עכשיו סופרת מהדרום. כמובן שלא רק סופרים מדרום ארצות-הברית, בעלי נטיה פיוטית עסוקים ומסתבכים במלכודת שאין אנו וראויים להן. בכל אופן, מוטב להיות מודע לסכנה זאת, לא להסתפק בדרישה לתשומת-לב, ולדעת שמחוץ לפיוטך האישי, והצגותך הפרטיות, יש ליצור משהו שיעניין לא רק צופים אלא גם משתתפים בהצגה..."

התאווה ליצור היא כל הידוע לנו על האלוהים

טנסי ויליאמס מתוך ספרו האוטוביוגרפי "זכרונות"

מה זאת אומרת להיות סופר ? זאת אומרת להיות חופשי. אני יודע כי ישנם סופרים שאינם חופשיים; הם מועסקים על בסיס מקצועי וזהו דבר אחר לחלוטין. מבחינה מקצועית, אני משער כי ישנם סופרים טובים יותר, במובן המקובל של "טובים". אוזנם כרויה לדרישות של שוק רבי המכר; הם גורמים נחת רוח למו"לים שלהם, ואולי אף לקוראיהם.

אולם הם אינם חופשיים, ועל כן בעיני אינם סופרים אמיתיים.
להיות חופשי פירושו להגשים את חייך. יתכן שמדובר כאן במספר גדול מאוד של
חירויות. כוונתי לחירות להפסיק מתי שאתה רוצה להפסיק, ללכת לאן שאתה רוצה,
מתי שאתה רוצה, להתגורר בבתי מלון רבים, בלי הגבלה, בלי חרטה, מתוך עצב או
מתוך שמחה. כוונתי לחירות אשר בעצם החיים. וכפי שהעיר מישהו בתבונה רבה, אם
אינך יכול להיות אתה עצמך, לשם מה להיות בכלל?
אדם צריך לעבור את חייו כשהוא נושא איתו את מטען הפחדים והזעם, החשדות
והגאווה, התאוות – הרוחניות והגשמיות.

החיים עשויים מאלה והוא עשוי מן החומר שממנו עשויים החיים.
עתה עלי לדון בשאלה אם אני מטורף או אדם שפוי באופן יחסי. אני משער כי מרבית
הקוראים בספר הזכרונות שלי הגיעו למסקנה משלהם, והיא בוודאי לא לטובתי. לכל
אחד יש עולם משלו, וכל אחד מחזיק בסטנדרטים של שפיות, איתם הוא חי. רוב
האנשים שייכים למשהו המציע השפעה יציבה יחידה משפחתית, מעמד חברתי מוגדר,
תעסוקה באיזו חברה, איזה ביטחון קיומי. אני חי כמו צועני, כל הזמן בורח. נראה לי
שבשום מקום איני יכול להשאר זמן רב, אף לא בתוך עורי.
שפיות ואי-שפיות מונחים משפטיים.

אני הסכמתי להמשיך לכתוב משום שאין לי ברירה אחרת, משום שהכתיבה היא בשבילי
דרך חיים – אבל אני משער כי בעתיד לא אשתף פעולה בשום תחום, להוציא דברים
שאוכל לעשות כסופר וכצופה.

לא אתיר לעצמי מצב שבו החרדות שלי יגברו עלי, ובוודאי שאני לא רוצה לעבור שוב
את כל הכרוך בהפקת מחזה בברודוויי.

האם אני באמת מתכוון לכך? כיום אני צריך לחכות ולראות כיצד יפול דבר.

פורסם ב"במה", רבעון לדרמה.

עברית: יותם ראובני

עידו ריקלין - תרגום

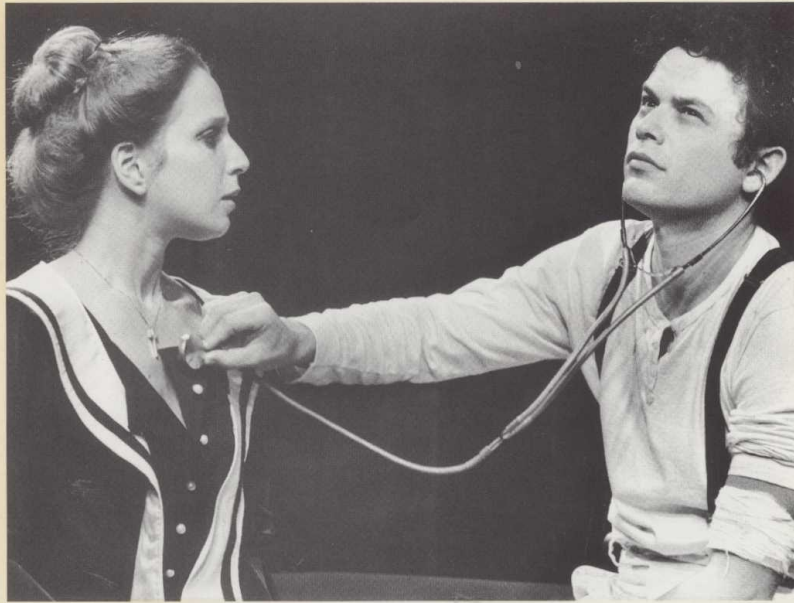
בוגר ביה"ס תלמה ילין ו-CENTRAL SCHOOL OF SPEECH AND DRAMA.
תרגם וביים במסגרת בית-צבי ותיאטרון הספריה את ההצגות: אוהבים ומובסים,
שירת הלוויתן, בעלי רכוש, אמא לא מרשה, אביב מתעורר, זרים ואחרים.
כמו כן, ביים את ההצגות: דון ז'ואן חוזר מהמלחמה, ריצ'רד השלישי, איולף הקטן.
תרגם את המחזות: תיק דפוק, חשיבותה של רצינות, כשרונות ומעריצים, קערת העץ,
דראקולה.

אופירה הניג - בימוי

בוגרת מגמת בימוי בסמינר הקיבוצים 1986.
בסמינר הקיבוצים ביימה את ההצגות: אמי המשוגעת ומארחים את מר סלואן,
בבית-צבי: לבלי ריטה, טעם הדבש, הדב מארקנסו - הצגה שהועלתה גם בתיאטרון
לילדים ונוער 1988, אקווס שייצגה את ישראל בפסטיבל בינלאומי להצגות סטודנטים
במוסקבה 1989, עקומים שהוזמנה ללנינגרד 1990, הסוחר מונציה, שלוש אחיות ובית
ברנרדה אלבה.
בתיאטרון הספריה: אגנס של אלוהים, התור, טעם הדבש.
בהבימה: זהב, ליל העשרים, ביבר הזכוכית, צפונות ואנטון, בשפל, היפוליטוס ונושים.
באוקטובר 1990 הוזמנה ללמד באקדמיה לתיאטרון גיטיס במוסקבה.
בשנת 1992 ביימה המוסקבה את האופרה הבן האובד.
בשנים 1991-1993 בימאית בית בהבימה.

אלי סיני - תפאורה

בוגר אקדמיה לאמנויות במינכן. עיצב תפאורה להצגות רבות בכל התיאטראות בארץ.
בתיאטרון הבימה: ידיים מזוהמות, הפרדס, סוף ההתחלה, טיול בין העצים, טירונות,
אלזה, ליל העשרים, ביבר הזכוכית ובחורים טובים.
בתיאטרון הקאמרי: המערב האמיתי, רכוש נטוש, לילה טוב אמא, חבלי משיח, הקן,
סוגרים את הלילה.
בתיאטרון חיפה: שוליים קשים, אנטיגונה.
בתיאטרון ב"ש: אופרת הקבצנים, תופים בלילה, כותרת ראשית, בורגנים בשיתוף
תיאטרון בית-ליסין, מפיסטו, אנה פרנק, אחים לנשק וזינגר.
בתיאטרון בית-ליסין: באפלו אמריקאי.
בתיאטרון בימות ובדים: ג'וני חוזר משדה הקרב.
באופרה הישראלית: המדיום, הערב רוקדים בפסטיבל עכו.
מרצה לעיצוב במה באוניברסיטת תל-אביב ובסמינר הקיבוצים.

דידי גולן – תלבושות

בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון של אוניברסיטת תל-אביב. עיצבה תלבושות להצגות: רופא בעל כורחו בתיאטרון החאן הירושלמי, ליל העשרים וביבר הזכוכית בתיאטרון הבימה, מיס דייזי בתיאטרון בית-ליסין, המדיום באופרה הישראלית, לתיאטרון באר-שבע עיצבה תלבושות להצגות: קומדיה של טעויות, הביצה, שם המשחק, מפיסטו, מהומה רבה על לא דבר, באופן יחסי, מירנדולינה, ציד המכשפות ואנה פרנק.

יעקב גלעד – עריכה מוסיקלית

מפיק מוסיקאלי ותמלילן. הפיק מופעים רבים ותקליטים לזמרים יהודה פוליקר ויהודית רביץ. כתב את מרבית שירי להקת בנוזן ושירים לאלבומיו של יהודה פוליקר. כן כתב שירים ליהודית רביץ.

נועה לב – תאורה

בוגרת החוג לעיצוב במה באוניברסיטת תל-אביב 1987. עיצבה תאורה להצגות בתיאטרון הקאמרי: תמונות מחיי נישואים, העלמה ז'ולי, תעתועון, כל הצפיות כל החלומות והילד. בתיאטרון הקיבוץ: קברט בשדה הקרב, אפיגניה באוליס, וולפונה. בסמינר הקיבוצים: קרום, מעיין הכבשים, בית המלאכה. למופעי מחול: לגעת ברוח, הצריף על האי. כמו כן, מעצבת תאורה באדריכלות פנים. מלמדת תאורה והפקה לכיתת בימיו בחוג לדרמה בסמינר הקיבוצים. זכתה בפרס ראשון בתאורה בפסטיבל עכו 1991 להצגה הנה בא אליהו. בפרס ראשון בתאורה בפסטיבל הצגות ילדים 1993 להצגה זבובים בחופשה.

שחקנים (לפי סדר הא'-ב'):

אידית אילת - רוזה גונזאלס

בוגרת ביה"ס למשחק בית צבי 1992.
השתתפה בפסטיבל עכו בהצגה מחזה לחג המולד.
באר שבע יתוש בראש (אולימפ פראיון).

אלי אליוביץ - רוג'ר דורמוס

בוגר ביה"ס למשחק בית-צבי 1991.
השתתף בפסטיבל עכו בהצגה מחזה לחג המולד.
השתתף בהצגות בתיאטרון הספרייה: בדלתיים סגורות, בודדה
באפילה, הבן הבכור ובשפל.
בתיאטרון הבימה: פצפונת ואנטון, היפוליטוס, משחק כפול.

אסף אשתר - מר קראמר/דאסטי

בוגר ביה"ס למשחק בית-צבי 1991.
בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות אחים לנשק (אנריקה)
וזינגר.

רוני בליץ - פאפא גונזאלס

בוגר ביה"ס למשחק בית-צבי '84. השתתף בתיאטרון הקאמרי בהצגות: כולם רוצים לחיות, מידה כנגד מידה, רולטה צרפתית. בתיאטרון הבימה: הדיבוק. בתיאטרון באר-שבע: אילוף הסוררת, קומדיה של טעויות, הביצה, עקרונות הכתיבה. בתיאטרון חיפה: ברנשים וחתיכות. בתיאטרון לילדים ונוער: חנה סנש, אודיסיוס נבל, קריטובל הנבל. בפסטיבל עכו: בצחוק ודמע יהודה נפלה...תקוה. בתיאטרון הספריה: מלקולם הקטן ומלחמתו בסרסים, גבר בודד במלכודת, התור, הבחורים בדלת ממול.

השתתף בסרטי הקולנוע: נשיקה במצח, אבא גנוב וסרטים נוספים. תוכניות הטלוויזיה: זהו זה, חמישיה על הגג, הופה היי, תופסים ראש, כתר בראש, האחרת - סרט טלוויזיה שצולם בגרמניה ועוד.

שידי גולן - אלמה ויינמילר

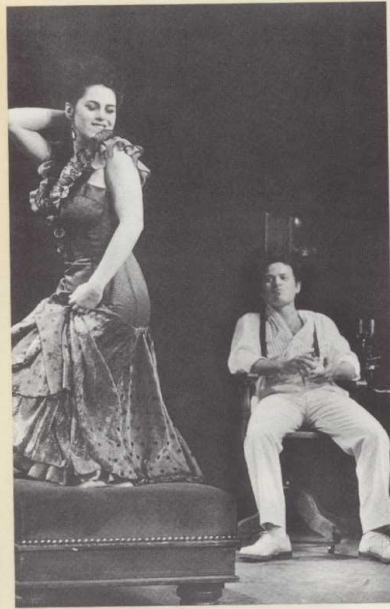
למדה בבי"ס תלמה יליון. בוגרת ביה"ס למשחק בית-צבי 1992. זוכת מילגת קרן שרת בשנים '93-'92. השתתפה בהצגה אלמנות הפקת תיאטרון הספריה בפסטיבל עכו '92. בתאטרון באר-שבע: כולם היו בני (אן דיבר), זינגר (ליידי באנטי), אם הבית (אתי) ואהבה וזכרון (ג'ני אנדרוס).

רבקה גור - גב' ויינמילר

מזה כ-12 שנה שחקנית בתיאטרון הבימה. בין ההצגות האחרונות בהן השתתפה: אנשים קשים (רחל), קאברט (גברת שניידר), מראה מעל הגשר (ביאטריס) ביבר הזכוכית (אמנדה), יהוא (מעכה), חתולה על גג פח לוהט (ביג מאמא). בתיאטרון החאן הירושלמי: האם הטובה (לוצוביקה) ובפסטיבל עכו '93 תוכים של יחזקאל (דבורה).

רמי הויברגר - ג'ון ביונקן ג'וניור

בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב. זכה בפרס ראשון בהצגת היחיד תענוגות בתיאטרונטו '90. בתיאטרון הקאמרי השתתף בהצגות: שלוש אחיות (אנדריי), המלט (קלודרוס), יחסים מסוכנים (דאנסני), מקבט (מלקולם), החולה המדומה (בתו), גם הוא באצילים (קליאנט), העלמה ז'ולי (זאן), ענבי זעם (תום).
השתתף בסרטי טלוויזיה וקולנוע: שלג באוגוסט סרטו של חגי לוי בתפקיד הראשי, רשימת שינדלר סרטו של סטיבן שפילברג בתפקיד יוסף תאי, שרה - דרמת טלוויזיה של ארנה בן דוד-ניב בתפקיד אבשלום פיינברג, סדרת הטלוויזיה משחקי אהבה בתפקיד מיקי. משתתף בחמישייה הקאמרית תוכנית טלוויזיה בערוץ 2.

אפי טרדונסקי - מר ורנון

בוגר ביה"ס למשחק בית-צבי 1991.
השתתף בהצגות תיאטרון הספריה: אנטיגונה, הלילה ה-12, הלוויה חורפית, חשיבותה של רצינות.
השתתף בסרט שבת חתן.

מרגלית סטנדר - גב' באסט

למדה משחק בסטודיו של הבימה. עבדה כמורה לדרמה בסטודיו למשחק של טורונטו. ניהלה סטודיו למשחק בבאר-שבע.
ב-1978 שנת השתלמות בלונדון בה סיימה קורס לבימוי. שיחקה בתיאטרון הקאמרי בשנים 1960-65 ובתיאטרון העירוני חיפה בשנים 1965-67. היתה ממיסדי תיאטרון באר-שבע ונמנית על צוות שחקניו עד היום.
בין ההצגות בהן השתתפה: הלילה ה-12 (אוליביה), ריצ'רד השלישי (ליידי אן), מעין הכבשים (לאורנסיה), שלוש אחיות (נטשה), עושה הנפלאות (גברת סליבן), ערב יחיד היפיפיה והאדיש, הקול האנושי, אגדות מעירות וינה (ואלרי), סיכסוכים (ג'ין), דון ז'ואן חוזר מהמלחמה (האם), מקהלת אי הסכמה (רבקה), תזמורת על תנאי (צייקובסקה), תמונות ציד (ברברה), דודתו של צ'ארלי (דונה לוצ'יה), מפיסטו (מרים קרוגה), ציד המכשפות (אן פאטנס), אנה פרנק (אדית פרנק), וילך זקן מזקנתו שהוצגה בפסטיבל עכו '91. עבודות בימוי בתיאטרון באר-שבע: ההבטחה, תרגיל בחמש אצבעות, לא ביום ולא בלילה, הפיקה תיאטרון של דקה.

אריאל פורמן – דר' ביוקנן

החל דרכו בתיאטרון החמאם במגילה. שיחק 5 שנים בתיאטרון אוהל: ריצ'רד השלישי, הצמא והרעב ועוד. בשבע שנות משחק בתיאטרון הבימה השתתף בין היתר בהצגות: פרגינט, הכל יחסי, משחק החלומות, בן ערובה, צוואתו של כלב. בתיאטרון לילדים ולנוער: פלאוטוס, בית ספר לשחקנים ונחמן. בהפקות מסחריות שונות ביניהן: גבירתי הנאוה ואירמה לה דוס. בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות: הלילה ה-12, אגדות מיערות וינה, אופרת הקבצנים, עקרונות הכתיבה, קומדיה של טעויות, טובת המולדת, הביצה, שם המשחק (צמח), דון ז'ואן (מסיה דימאנט), מפיסטו, מהומה רבה על לא דבר (דון ג'ון), כטוב בעיניכם, ציד המכשפות (הכומר סמואל פאריס), הנסיכה והרועה, אנה פרנק (מר ואן-דאן) כולם היו בני (ד"ר ג'ים בייליס), זינגר (גאילונס), יתוש בראש (ד"ר פינאש) ומ. בטרפליי (מסייה טולון).

אביטל פסטרנק – נלי יואל

בוגרת ביה"ס למשחק בית-צבי. השתתפה בהצגות תיאטרון הספרייה: אוהבים ומובסים, הבן הבכור ופאל ג'ואי בשיתוף תיאטרון באר-שבע. בתיאטרון הקאמרי: הפרש ה-16, תפילה. במסגרת קבוצת הצעירים של מיקי גורביץ: אנטיגונה ומעופפי רשפון.

ענת צדקוני – רוזמרי

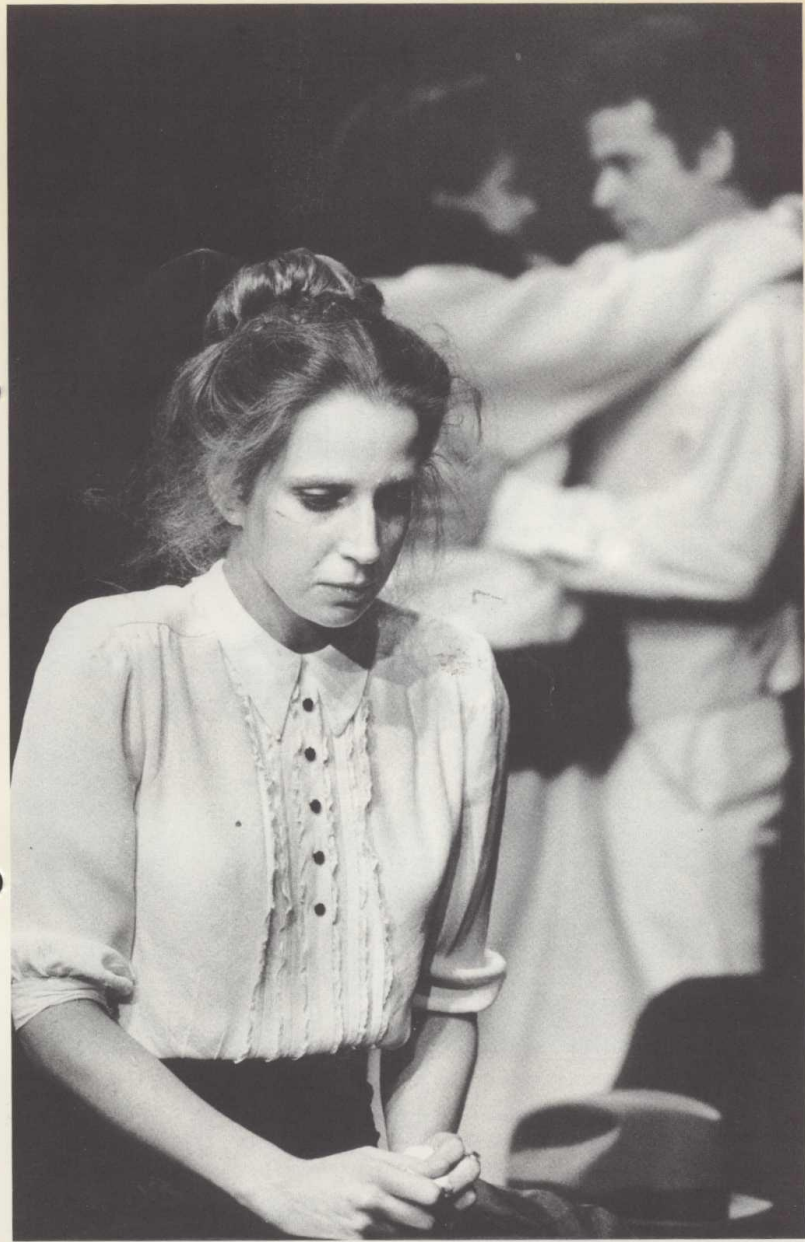
בוגרת בית הספר למשחק בית-צבי 1989. השתתפה בהצגות בתיאטרון הספרייה: נשים בצמרת, כוכבים עם שחר, בחורים בדלת ממול. בתיאטרון השעה: הצגת יחיד – ילדה קיפוד. בתיאטרון לילדים ונוער: שיטת חנלה. בתיאטרון ב"ש: כטוב בעיניכם (אודרי), ציד המכשפות (טיובה) אנה פרנק (מיפ גיס), זינגר ויתוש בראש (אולימפ פראיון).

גדעון שמר - הכומר ויינמילר

השתלם במשחק ובבימוי באנגליה. חבר התיאטרון הקאמרי, שיחק תפקידים ראשיים רבים, בין תפקידיו: אוטו פרנק ביומנה של אנה פרנק, פרופסור היגנס בגברתי הנאוה, קוונטין בלאחר הנפילה וכן במחזות משייקספיר, איבסן וצ'כוב עד למחזות בני-ימינו. הופיע כקריין-סולן עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית וכל התזמורות הישראליות האחרות במעשה בחייל והמלך אדיפוס (סטראווינסקי), המלך דוד (הונגר), פטר הזאב (פרוקופייב), קרנבל החיות (סן-סנט), הניצול מווארשה (שנברג), חזיון הצללים (גיהר), מרתון ברטוק, מרתון מוצרט, "אגמונט" (גתה-בטהובן). הפיק והופיע בהצגות יחיד, כמו אהבה וג'אז (עם מל קלר), טוביה החלבן (שלום עליכם), השיבה לשום מקום (מונדי), אני (לא) יהודי (או היהודי הבלתי נראה של ללי הררי). השתתף בתסכיתי רדיו, בסרטים ובמישדרי טלוויזיה רבים. בשנים האחרונות עורך סיבובי הופעות באנגלית במרכזים יהודיים בעולם עם טוביה החלבן ואני לא יהודי.

זכה בפרס מסקין של המרכז הישראלי של מכון התיאטרון הבינלאומי ב-1980 ובפרס שייבר מטעם בית שלום עליכם ב-1982. בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות: דודתו של צ'ארלי (סר פרנסיס צ'סני), ספור סתיו (לאפליה לואיג'י) וזינגר (מקהלה).

BEER-SHEVA MUNICIPAL THEATRE

BY: TENNESSEE WILLIAMS

TRANSLATED BY: IDO RICKLIN

DIRECTED BY: OFIRA HENIG

SET DESIGNED BY: ELI SINAI

COSTUMES DESIGNED BY: DIDI GOLAN

MUSIC BY: YAKOV GILAD

LIGHTING BY: NOA LEV

SUMMER & SMOKE

THE CAST

(IN ORDER OF APPEARANCE):

JOHN BUCHANAN JR.: RAMY HEUBERGER

DR. BUCHANAN: ARIEL FURMAN

REV. WINEMILLER: GIDEON SHEMER

MRS. WINEMILLER: RIVKA GUR

ALMA WINEMILLER: SHIRI GOLAN

ROSA GONZALES: IRIT EILAT

NELLIE EWELL: AVITAL PASTERNAK

ROSEMARY: ANAT ZEDKONI

VERNON: EFI TRADONSKY

ROGER DOREMUS: ELI ELIYOVITCH

MRS. BASSETT: MARGALIT STENDER

MR. KRAMER/DUSTY: ASSAF ASHTAR

PAPA GONZALES: RONY BLITZ

BY: TENNESSEE WILLIAMS
TRANSLATED BY: IDO RICKLIN
DIRECTED BY: OFIRA HENIG
SET DESIGNED BY: ELI SINAI
COSTUMES DESIGNED BY: DIDI GOLAN
MUSIC BY: YAKOV GILAD
LIGHTING BY: NOA LEV

SUMMER & SMOKE

THE CAST

(IN ORDER OF APPEARANCE):

JOHN BUCHANAN JR.: RAMY HEUBERGER
DR. BUCHANAN: ARIEL FURMAN
REV WINEMILLER: GIDEON SHERER
MRS. WINEMILLER: RIVKA GUR
ALMA WINEMILLER: SHIRI GOLAN
ROSA GONZALES: IRIT EILAT
NELLIE EWELL: AVITAL PASTERNAK
ROSEMARY: ANAT ZEDKONI
VERNON: EFI TRADONSKY
ROGER DOREMUS: ELI ELIYOVITCH
MRS. BASSETT: MARGALIT STENDER
MR. KRAMER/DUSTY: ASSAF ASHTAR
PAPA GONZALES: RONY BLITZ